

Sygn. akt V GC 510/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzenna Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **w W.**

przeciwko **I. R.**

o zapłatę 20 211,58 zł

I. oddała powództwo w całości,

II. kosztami postępowania obciąża powoda.

Sygn. akt V GC 510/13

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. w pozwie z dnia 25.11.2011 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanej I. R. kwoty 20.211,58 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 253 zł i kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podawał m.in. że na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył od pierwotnego wierzyciela jego wierzytelności wobec pozwanej wynikające z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

W dniu 09.03.2012 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a w którym uwzględnił w całości żądania zgłoszone w pozwie.

Powyższy nakaz zapłaty pozwana zaskarżyła w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła zarzut przedawnienia. Zarzucała także, że nie zawierała umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A., ani nie udzielała pełnomocnictwa do zawarcia w jej imieniu takiej umowy. Pozwana podkreśliła również, że nie dysponuje fakturami i notami, na które powołuje się powód i w związku z tym nie może ich zweryfikować, w tym poprawności naliczenia opłat za rozwiązanie umowy przed upływem terminu na jaki została ona zwarta.

Uzupełniając pozew powód podtrzymał powództwo. Wbrew treści pisma z dnia 24.08.2012 r. powód nie przedłożył not obciążeniowych oraz faktur vat, na które powołał się w pozwie. Powołując się na ochronę danych osobowych powód nie przedłożył załącznika do umowy przelewu wierzytelności. Faktur Vat, not obciążeniowych oraz załącznika do umowy przelewu wierzytelności powód nie przedłożył także pomimo wezwania, o którym zarządzono w dniu 28.10.2013 r. (k. 137).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.05.2008 r. pozwana I. R. jako cesjonariuszka podpisała kilkanaście umów nazwanych umowami cesji. Drugą stroną umowy były I. R. i A. S. jako wspólniczki spółki cywilnej Przedsiębiorstwo (...) s.c. A. S., I. R.. Przedmiotem umowy było przeniesienie przez cedenta na rzecz cesjonariuszki praw i obowiązków wynikające z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zwartych z (...) S.A.. (...) S.A. wyrażał zgody na zawarcie umów.

dowód: umowy cesji wraz z aneksami do umów k. 54 – 100.

W dniu 19.07.2011 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności. Jej przedmiotem był „pakiet” wierzytelności jakie miały przysługiwać (...) S.A. z umów zawartych z podmiotami trzecimi, w szczególności umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 27.

Powołując się na umowę z dnia 19.07.2011 r. powód wezwał pozwaną pismem z dnia 28.10.2011 r. do zapłaty kwoty 20.055,77 zł. W wezwaniu wskazano numery faktur Vat oraz kwoty na jakie zostały one wystawione.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 28.

W księgach rachunkowych powoda ujawniona jest jako wierzytelność Funduszu kwota 20.211,58 zł jako przysługująca od pozwanej, w tym należność główna w kwocie 16.825,69 zł oraz ustawowe odsetki od należności głównej w kwocie 3.385,89 zł liczone za okres od 07.05.2011 r. do 23.11.2011 r..

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 26.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu. Powód zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 k.c. winien w niniejszej sprawie wykazać, że zawarł skutecznie z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności przysługujących wobec pozwanej oraz sam fakt istnienia wierzytelności. Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19.07.2011 r. można przyjąć, że powodowy fundusz zawarł z (...) S.A. umowę, której przedmiotem były wierzytelności tej spółki wobec podmiotów trzecich. Powód nie przedłożył załącznika do umowy, a więc na podstawie samej umowy nie można ustalić, że jej przedmiotem były wierzytelności wobec pozwanej oraz jakie były to wierzytelności, w jakiej wysokości. O tym, że przedmiotem umowy przelewu były wierzytelności wobec pozwanej oraz w jakiej wysokości można natomiast wnioskować na podstawie dokumentów w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wezwania przedprocesowego, a także pośrednio z dokumentów określanych jako „umowy cesji”. Z tych ostatnich dokumentów można bowiem wnioskować, że pozwaną łączyły umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) S.A.. Dowody te nie są jednak wystarczające do ustalenia, że wierzytelności na jakie powołuje się powód w rzeczywistości powstały i nadal istnieją. Powód nie przedłożył umów na podstawie których wierzytelności te miały powstać, a przede wszystkim wystawionych przez (...) S.A. faktur vat. Sąd nie miał więc możliwości zweryfikowania twierdzeń o istnieniu wierzytelności oraz ich wysokości. Powód nie wykazał więc że przysługują mu jakiegokolwiek wymagalne wierzytelności wobec pozwanej oraz w wysokości uzasadniającej żądanie zasądzenia kwoty dochodzonej pozwem.

Podkreślić należy, że do przyjęcia, że pozwana w rzeczywistości zobowiązana jest do zapłaty kwoty wskazanej w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu nie jest wystarczająca treść art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r.

o funduszach inwestycyjnych w zw. z art. 244 §1 k.p.c.. Zgodnie z art. 194 ust. 2 ustawy moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Jeszcze przed wejściem w życie przepisu art. 194 ust. 2 ustawy Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r. (sygn. akt V CSK 329/12; Lex nr 1375500) wskazywał, że dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c..

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego mając na uwadze, że jego przeprowadzenie było zbędne. Jak wskazano powyżej o samym objęciu umową przelewu wierzytelności, jakie zdaniem (...) S.A. przysługiwały my wobec pozwanej, wnioskować można z dowodów przedłożonych przez powoda. Przeprowadzanie dodatkowo na tę okoliczność dowodu z opinii biegłego nie miałoby wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Z oczywistych powodów biegły nie jest uprawniony do dokonywania ustaleń, czy istnieje wymagalna wierzytelności, na którą powołuje się powód. Dokonanie takiej oceny w procesie należy wyłącznie do kompetencji Sądu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wydane zostało na podstawie art. 98 § 1 k.p.c..